

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, særligt effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet, til hinder for anvendelse af en medlemsstats lovgivning, hvorefter fristerne for de administrative klagemuligheder og retslige retsmidler, hvormed forvaltningsorganers retsakter og handlinger, der støttes på en bestemmelse i national ret, kan anfægtes, ikke genåbnes, såfremt det i en dom fra Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 34 EF) bestemmes, at en forskrift i den nationale ret er i strid med EU-retten, hvorimod enhver, der er berørt, kan anlægge sag ved den nationale forfatningsdomstol med henblik på ophævelse af en bestemmelse i national ret, såfremt det i en dom fra denne forfatningsdomstol, der er afsagt i anledning af et præjudicielt spørgsmål fra en national retsinstans, er blevet fastslået, at denne nationalretlige bestemmelse er forfatningsstridig, og denne annullationsdom fra forfatningsdomstolen genåbner fristerne for de administrative klagemuligheder og retslige retsmidler til anfægtelse af forvaltningsorganers retsakter og handlinger, som støttes på den ophævede nationale retsforskrift?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. juni 2015 — Gemeente Woerden mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-267/15)

(2015/C 262/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gemeente Woerden

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Har en afgiftspligtig i et tilfælde som det foreliggende, hvor den afgiftspligtige har ladet opføre en bygning og solgt denne bygning til en pris, der ikke dækker alle omkostninger, og bygningens køber vederlagsfrit overlader brugen af en bestemt del heraf til tredjemand, ret til fradrag af alle de momsbeløb, der i forbindelse med bygningens opførelse blev faktureret, eller kun en del heraf svarende til de dele af bygningen, som køberen anvender til økonomisk virksomhed (i dette tilfælde udlejning mod vederlag)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 8. juni 2015 dato — ZS »Ezernieki« mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-273/15)

(2015/C 262/14)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZS »Ezernieki«

Sagsøgt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er gennemførelsen af de retsvirkninger, der er fastsat i artikel 71, stk. 2, i forordning nr. 817/2004, forenelig med formålet med forordning nr. 1257/99 ⁽¹⁾ og 817/2004 ⁽²⁾ og med proportionalitetsprincippet, når det drejer sig om støtte til miljøvenligt landbrug, som er tildelt for en del af et areal, der oprindeligt er anmeldt, og for hvilket det gælder, at betingelserne for at modtage støtte er blevet opfyldt i fem år?
- 2) Skal artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med chartrets artikel 52 fortolkes således, at gennemførelsen af de retsvirkninger, der følger af artikel 71, stk. 2, i forordning nr. 817/2004, er forenelig med disse bestemmelser, når det drejer sig om støtte til miljøvenligt landbrug, som er tildelt for en del af et areal, for hvilket det gælder, at betingelserne for at modtage støtte er blevet opfyldt i fem år?
- 3) Skal artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det kan undlades at gennemføre de retsvirkninger, som i forordningen og i de af medlemsstaten vedtagne bestemmelser i henhold til denne forordning anses for bindende, hvis der i den konkrete sag foreligger særlige omstændigheder, som indebærer, at den pågældende begrænsning kan anses for at være uforholdsmæssig?
- 4) Er det i lyset af formålet med forordning nr. 1257/99 og 817/2004 og med de i disse bestemmelser fastsatte begrænsninger for det for medlemsstaterne tilladte råderum tilladt, at den ret, der behandler sagens realitet, ikke anvender hele artikel 84 i ministerrådets dekret nr. 295 af 23. marts 2010, »Bestemmelser om tildeling og forvaltning af samt tilsyn med statsstøtte og støtte tildelt af Den Europæiske Union til udvikling af landbruget med henblik på forskønnelse af landbrugs- og kulturlandskabet«, der omhandler tilbagebetaling af støtte, hvis anvendelsen af disse bestemmelser i den konkrete sag kan være i strid med proportionalitetsprincippet, for så vidt som dette fortolkes i medlemsstatens retssystem?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17.5.1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EUT L 160, s. 80).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 817/2004 af 29.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EUT L 153, s. 30).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Harju Maakohus (Estland) den 10. juni 2015 — Irina Nikolajeva mod OÜ Multi Protect

(Sag C-280/15)

(2015/C 262/15)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Harju Maakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irina Nikolajeva

Sagsøgt: OÜ Multi Protect

Præjudicielle spørgsmål

Følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) forelægges til præjudiciel afgørelse:

- 1) Skal en EF-varemærkedomstol også udstede det i artikel 102, stk. 1, omhandlede forbud, hvis sagsøgeren ikke har nedlagt påstand herom, og parterne ikke hævder, at sagsøgte har krænket et EF-varemærke efter en bestemt dato eller truer med at krænke det, eller udgør det en »særlig grund« i henhold til denne bestemmelses første punktum, hvis der ikke er fremsat et sådant krav, og dette forhold heller ikke gøres gældende?